

woensdag 21 februari 2013

Maanden, weken, dagen hebben we uitgekeken naar dit moment. Verschillende gezellige avondjes hebben we al gehad met veel voorpret, er werden zelfs hele pyamaparty's georganiseerd! Na de afgelopen dagen veel inwerkstress en menig slapeloos nachtje kan ik eindelijk een beetje ontspannen. We zitten met z'n allen in het vliegtuig, lekker bij elkaar zodat we het hele vliegtuig op stellen kunnen zetten. Het blijft echter verdacht stil. Guido en Carola hangen achter de buis, Luc en Jolanda doen een tukkie, Marja en Remco zitten interessant te doen met hun Tv- scherm, Daniël krijgt voedsel en Carolien zit in een boek gedoken. En ik..... Nou maar ff een stukkie schrijven. Vanochtend werd ik om 05.00 uur wakker, meteen vol opwindning over de komende reis. Nog ff proberen te slapen ilja! Helaas gaat niet lukken, dan maar een bakkie gaan zetten. 7 uur te gaan nog! De vlucht verloopt soepeltjes, op een kleine vertraging na geen problemen. Na ruim 12 uur vliegen komen we aan op Hong Kong, we hebben niet veel overstaptijd en er moet natuurlijk gepiest, gevreten en gerookt worden waardoor het lekker opschiet. Na een kleine anderhalf uur mogen we weer verder, we zitten allemaal ver van elkaar deze keer maar dat had ook voordelen..... We konden lekker languit liggen waardoor we nog een klein beetje slaap konden pakken. De eerste passen werden zeneen half uur later gezet op Cebu. Na wat gestuntel met onze ophaalchauffeur konden we onze ogen uitkijken, wij voor de 2e keer, de rest van de club voor het eerst. Iedereen was gelijk wakker. Nu nog even overvaren naar Bohol. We konden ons de blindenmannen weer herinneren in de wachtruimte, zij geven massage (iets wat Remco de vorige keer had gedaan) en maken muziek. Nog even een overtocht met de Ferry van Weesam van ruim 2 uur. Het weer ziet er slecht uit, het hoost!!!! Nou ja het is wel 30 graden dus wat zou het. Na aankomst bij de haven lopen Rem en ik even vooruit om onze chauffeur te laten weten dat we er aan komen. Wat nou mensen die onze bagage sjouwen, niks hoor gewoon zelf pakezel spelen! Nu nog een kleine 30 minuten met de bus, iedereen kijkt verwonderd naar buiten, Jolanda zegt, wat een zootje hier! Het is geen zootje, er ligt namelijk geen afval langs de weg, wel zijn de huizen en winkeltjes gemaakt van een combi van hout en golfplaten. De grote verrassing kwam dan ook bij aankomst in ons verblijf.....een prachtig resort waar we worden verwelkomd met een drankje. Na een korte Check- in wordt onze bagage naar de hut gebracht. Nu is het echt vakantie! We genieten van het prachtige uitzicht op het zwembad en de tropische omgeving. Alle camera's worden meteen gepakt. De korte broeken en slippers worden in aanslag gebracht en we gaan het duikgedeelte even inspecteren. Bij Seaquest divers worden we heel hartelijk ontvangen, je voelt je echt speciaal. Na het nodige papierwerk is het tijd voor een hapje. We besluiten bij het resort te gaan eten (oasis resort) en dat blijkt geen foute keus. Er staat een grote tafel op het strand aan de zee en het eten is overheerlijk, iedereen zit volop te genieten! Pfffff wat een dag..... Ik ben zo blij dat iedereen het fantastisch vindt! Nu lekker gaan slapen. {comments on}

donderdag 22 februari 2013

Het is 03.00 uur en ik open mijn ogen..... Oeps nu ben ik wakker, lang leve de jetlag. Dan maar even blijven liggen, het duurt uiteindelijk nog 2 uur voordat ik weer in slaap val (we hebben 7 uur tijdsverschil) en om 7 uur gaat de wekker weer. Nog niet helemaal fris maar wel uitgerust staan we op en lopen naar het ontbijtbuffet. Wederom is dit heerlijk, brood, toast, allerlei soorten ei en omeletten, pannenkoeken, yoghurt en veel drukte, koffie en sap..... Wat hebben we het toch slecht! Iedereen blijkt goed te hebben geslapen en we maken ons klaar voor de eerste duiken. Alle duikspullen doen we in een krat die we voor de deur zetten. Deze worden door het personeel opgehaald en op de boot gezet. Wij maken kennis met Julie en Andrew, onze divemasters voor de komende dagen. 2 bescheiden jongens. Verschillende mensen uit de groep zijn best wat zenuwachtig voor de eerste duiken, Carolien heeft nog nooit diep en in tropisch water gedoken, Luc en Jolanda eigenlijk ook niet echt in zulk tropisch water, voor Carola is het alweer ruim 9 maanden geleden dat ze heeft gedoken. De rest staat te stuiteren van opwinding. Ik heb er zo'n zin in! De duikstekken voor vandaag zijn: kalipayan, Atlantis en het house reef voor de nachtduik. We gaan aan boord en maken alles klaar, althans dat willen we, het personeel staat er op om alles op te bouwen. Wat een luxe! Toch wordt er hier en daar goed gecontroleerd zoals we geleerd hebben, niet voor niets want er staat een fles niet open, een band zit te hoog en een slang is niet aangesloten, daarom dus toch altijd de buddycheck, hoe ervaren je ook bent! Jolanda is de eerste die te water gaat, met een hilarische sprong (wie was ook alweer je instructeur?) komt ze een meter lager in het water terecht. In 2 groepen gaan we op pad. Carolien kijkt haar ogen uit en komt zonder dat ze het in de gaten heeft op 25 diepte. Guido is er bij. Er staat zelfs een lichte stroming. De duik zelf is niet heel spectaculair maar wel leuk. Met blijde gezichten klimmen we weer aan boord. Marja heeft wat last van haar oren maar wil het de 2e duik wel weer gaan proberen. Deze 2e duik is heel wat beter, we zien ghost pipefish, een flying gurnard en een grote sepia. Niet iedereen heeft in de gaten hoe bijzonder dit allemaal is en de ghost pipefish werd bekeken alsof het een dwarrelend blaadje was. Wouw wat is het toch heerlijk. Lachende gezichten om je heen, iedereen heeft het ontzettend naar z'n zin, wat wil je nog meer. Na duik 2 besluiten we in het resort te gaan lunchen, geen slechte keus wederom. Ik ga met Carolien aan de slag voor haar nachtduikspecialty terwijl de rest een beetje aan het zwembad gaat hangen, luieren etc. Daniel wil er graag bijzitten en geeft soms een leuke toelichting op de theorie. We maken ons klaar voor de nachtduik, Carolien is best nerveus, maar na de eerste minuten verdwijnt dit in enthousiasme. We zien wat leuke grote slakken, lionfish, heremietkreeftjes en krabben. Best jammer dat je niet kunt fotograferen als je een opleidingsduik maakt, maar het gezicht van Carolien maakte alles goed. Moe maar heel voldaan kruipen we weer aan boord. Iedereen zit vol adrenaline en na een korte douche (nee onze spullen hoeven we zelf niet te spoelen) gaan we weer aan onze tafel langs het strand zitten voor een best avondmaal, nu is het echt vakantie!